

Sygn. akt II K 633/15

Ds. 1349/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący:	SSR Zbigniew Małysa
Protokolant:	Grażyna Kołodziej

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzesku: A. P.

po rozpoznaniu w dniach: 17.12. 2016 r., 18.02. 2016 r. , 24.03.2016 r. 28.04.2016 r. w B.

sprawy:

M. i P.

c. Z. i E.

ur. (...) w K.

oskarżonej o to, że:

w dniu 28 września 2015 roku w Ł., pow. (...), woj. (...), prowadziła pojazd mechaniczny marki C. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu 0,54 mg/1 i 0,49 mg/1

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

I. uznaje oskarżoną M. P. (1) za winną popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 kk i za ten czyn na mocy powołanego przepisu wymierza jej karę 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

III. na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, jednocześnie zobowiązując oskarżoną do zwrotu posiadanego prawa jazdy,

IV. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną w całości od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona M. P. (1) pozostaje w konkubinacie ze S. P.. Para mieszka w domu miejscowości Z.. Posiadają jedno dziecko - córkę w wieku 3 lat, która uczęszcza do przedszkola w oddalonej o kilka kilometrów miejscowości Ł..

(d. część. wyj. osk. M. P. k. 13-14 w zw. z k.28, k.83, zezn. S. P. k. 35)

Transportem córki do i z przedszkola zajmuje się zazwyczaj oskarżona jednak zdarzało się również, że dziecko odbierał ojciec.

(d. część. wyj. osk. M. P. k. 13-14 w zw. z k. 28, k. 83, zezn. S. P. k. 35, zezn. C. M. k. 28-29)

W przedszkolu upoważnionymi do odbioru dziecka są tylko jego rodzice. Nigdy wcześniej nie zdarzyło się aby dziecko zostało odebrane przez inną osobę.

(d. zezn. C. M. k. 28-29)

Oskarżona M. P. (1) w dniu 28 września 2015 roku w godzinach popołudniowych spożywała alkohol w postaci wódki z sokiem. Później położyła się spać.

(d. część. wyj. osk. M. P. k. 13-14 w zw. z k. 28, k. 83)

Następnie ok. godz. 17.30 obudziła się i przypomniała sobie, że nie odebrała swojej 3-letniej córki z przedszkola. Oskarżona wsiadła do samochodu marki C. (...) o nr rej. (...) własności jej konkubenta i kierując nim pojechała po córkę z miejscowości Z. do miejscowości Ł..

(d. część. wyj. osk. M. P. k. 13-14 w zw. z k. 28, 83)

Przedszkole jest czynne do godziny 15:45, dlatego córka w tym czasie przebywała pod opieką nauczycielek, które bezskutecznie próbowały nawiązać kontakt z rodzicami dziecka. W dniu zdarzenia nikt nie kontaktował się z przedszkolem i nie informował o tym, że dziecko zostanie odebrane przez inną osobę niż rodzice. Ponieważ zachowanie oskarżonej wskazywało, iż znajduje się ona pod wpływem alkoholu, do czego sama M. P. przyznała się wychowawczyńom dziecka, informując je jednocześnie, że ojciec dziecka również spożywał alkohol i nie jest w stanie odebrać córki, wezwano policję.

(d. zezn. C. M. k. 28-29)

Oskarżona została poddana badaniu na zawartość alkoholu w wydychany powietrzu. Badanie wykazało odpowiednio: 0,54 mg/dm³ o godz. 18:28 i 0,49 mg/dm³ o godz. 18:51 alkoholu w wydychanym przez nią powietrzu.

(d. protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 2-3)

Oskarżona ma 39 lat. Ma wykształcenie średnie. Z zawodu jest masażystką. Jest rozwódką. Jest bezrobotna. Podejmuje prace dorywcze z czego otrzymuje dochód w kwocie ok. 200 złotych miesięcznie. Ma na utrzymaniu jedno dziecko w wieku 3 lat. Nie była uprzednio karana.

(d. oświadczenie osk. M. P. k. 13-14 w zw. z k. 28, 83, dane o karalności k. 18, informacja o dochodach k. 17)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie częściowych wyjaśnień oskarżonej, zeznań świadków oraz ujawnionych dokumentów, w tym przede wszystkim protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego.

Oskarżona przyznała się do popełnienia czynu polegającego na kierowaniu samochodem w stanie nietrzeźwości wyjaśniając, że alkohol w postaci wódki z sokiem wypła w godzinach popołudniowych z uwagi na przeziębienie i usnęła. Obudziła się dopiero ok. godz. 17.30 przypominając sobie, że nie odebrała córki z przedszkola. Oskarżona wskazywała, że była wcześniej umówiona z koleżanką, że pojedą razem po dziecko, jednak ta nie przyjechała dlatego nie miała wyjścia i musiała sama jechać do przedszkola. Jednocześnie oskarżona złożyła wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wyraziła zgodę na wymierzenie jej kary 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2 oraz orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat oraz świadczenie pieniężne w wysokości 5 000 złotych. (d. wyj. oskarżonej, k. 13-14, odczytano, k. 28). Oskarżona będąc na kolejnej rozprawie na S. rozpraw nie skorzystała z prawa do składania dodatkowych wyjaśnień. Ograniczyła się jedynie do oświadczenia, że przyznaje się do winy. (d. wyj. oskarżonej, k. 93)

Wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim przyznaje się do popełnienia zarzucanego jej czynu, nie budzą wątpliwości Sądu. Tak samo Sąd ocenił podawane przez nią okoliczności w jakich miało dojść do spożywania alkoholu w dniu zdarzenia. Jednocześnie w kontekście zebranego materiału dowodowego w postaci zeznań świadka C. M. (2) i S. P. oraz faktu, iż dane osoby, która rzekomo miała udać się w dniu zdarzenia do przedszkola wraz z oskarżoną zostały podane dopiero w trakcie postępowania sądowego, a wskazywana S. D. na stałe przebywa w Austrii gdzie pracuje, dlatego obrońca cofnął swój wniosek o jej przesłuchanie. Całkowicie niewiarygodnie brzmią wyjaśnienia oskarżonej kiedy twierdzi, że wcześniej była umówiona z koleżanką, która miała wspólnie z nią odebrać córkę z przedszkola.

Z zeznań C. M. (2), która jest wychowawczynią córki oskarżonej wynika, że przedszkole jest czynne do godziny 15:45, tymczasem w dniu zdarzenia córka M. P. do godziny 17.30 nie została odebrana przez rodziców, którzy są jedynymi osobami upoważnionymi do jej odbioru. Zaprzeczyła aby rodzice informowali przedszkole, iż tego dnia ktoś inny odbierze dziecko. Z dyspozycji tego świadka wynika, że zazwyczaj dziecko jest odbierane przez oskarżoną, ale zdarza się, że przyjeżdża po nie ojciec, jednak nigdy nie zdarzyło się aby odbierał je ktoś inny. Z zeznań tego świadka wynika, że pracownicy przedszkola próbowali się kontaktować telefonicznie z rodzicami dziecka jak również udali się do miejsca ich zamieszkania, jednak nikogo tam nie zastali. Świadek widział jak oskarżona w dniu zdarzenia ok. godz. 18.00 przyjechała do przedszkola samochodem.

Zeznania S. P., który jest konkubentem oskarżonej również nie potwierdzają podawanej przez nią wersji wydarzeń. Świadek podobnie do oskarżonej wskazywał na zły stan zdrowia oskarżonej w dniu zdarzenia, co miało być jednak wywołane menstruacją, a nie jak podawała sama oskarżona przeziębieniem. Sam był w tym czasie w lesie na grzybach i nie miał telefonu komórkowego. Nadto z jego zeznań wynika, że to oskarżona odwozi i przywozi dziecko do domu i w dniu zdarzenia nie umawiali się aby miała tu nastąpić jakaś zmiana. Świadek wskazywał na ciężko sytuację finansową ich rodziny.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów, zgromadzone w sprawie. Zostały one sporządzone przez powołane organy w zakresie ich kompetencji. Ich wiarygodność nie budzi wątpliwości sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy, wina oskarżonej odnośnie zarzucanego jej czynu nie budzi wątpliwości Sądu.

Przestępstwo z art. 178 a § 1 kk popełnia ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Zgodnie z treścią art. 42 § 1 kk Sąd może orzec zakaz prowadzenia pojazdów określonego rodzaju w razie skazania osoby uczestniczącej w ruchu za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, w szczególności, jeżeli z

okoliczności popełnionego przestępstwa wynika, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Jednak art. 42 § 2 kk stanowi, że Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177.

Z kolei zgodnie z artykułem 43a § 2 kk w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości, co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że oskarżona w dniu 28 września 2015 roku w Ł., pow. (...), woj. (...), prowadziła pojazd mechaniczny marki C. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu 0,54 mg/l i 0,49 mg/l, czym dopuściła się występku opisanego w art. 178a § 1 kk.

Fakt ten wynika z całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z wyjaśnień samej oskarżonej, która przyznaje się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego sporządzony w następstwie przebadania na niej oskarżonej, wykazał w sposób niebudzący wątpliwości Sądowi poziom alkoholu w organizmie oskarżonej w momencie popełnienia przez nią zarzucanego jej czynu.

Oskarżona M. P. w dniu zdarzenia spożywała alkohol w postaci wódki, a mimo to zdecydowała się wsiąść za kierownicę samochodu i pojechać po swoją kilkuletnią córkę do przedszkola. Zatem decydując się na prowadzenie samochodu miała świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Należy jedynie dodać, że zgodnie z art. 26 § 1 kk nie popełnia przestępstwa, kto działa w celu uchylecia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego jakimkolwiek dobru chronionemu prawem, jeżeli niebezpieczeństwa nie można inaczej uniknąć, a dobro poświęcone przedstawia wartość niższą od dobra ratowanego. W przedmiotowej sprawie nie sposób przyjąć, że w stosunku do oskarżonej spełnione zostało kryterium bezpośredniości zagrożenia, a tym bardziej, że niebezpieczeństwa nie można było inaczej uniknąć. Nie była to przecież żadna sytuacja nadzwyczajna. Oskarżona przecież mogła w ogóle nie spożywać alkoholu skoro wiedziała, że ma odebrać córkę, a gdy już wypila drinka ostatecznie mogła zadzwonić po kogoś, kto by odebrał i zaopiekował się tego dnia dzieckiem względnie nawet w drodze wyjątku poprosić telefonicznie kogoś z wychowawczyń o przywiezienie dziecka.

Odnosząc się do wniosku obrońcy oskarżonej o warunkowe umorzenie postępowania wskazać należy, że istotną przesłanką zastosowania tej instytucji jest ustalenie, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, tymczasem stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu jest w ocenie Sądu bardzo wysoki. Na taką ocenę wpływ ma przede wszystkim fakt, iż oskarżona znajdowała się w stanie nietrzeźwości wynoszącym odpowiednio 0,54 mg/l i 0,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, podczas gdy ustawa dopuszcza 0,25 mg/l, a zatem stężenie alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżoną znacznie przewyższało dopuszczalny próg spożycia alkoholu. Z ustaleń Sądu wynika, że to oskarżona w dniu zdarzenia była odpowiedzialna za odbiór dziecka z przedszkola, które jest oddalone o kilka kilometrów od domu i czynne do godziny 15: 45, a mimo to M. P. w godzinach popołudniowych przygotowała sobie drinka, a następnie go wypila, po czym ok. godz. 17.00/18.00 pojechała po córkę samochodem. Oskarżona nie zważała, iż swoim wyjątkowo nagannym i nieodpowiedzialnym zachowaniem mogła narazić na niebezpieczeństwo zarówno swoje dziecko jak i innych uczestników ruchu. Należy zaznaczyć, że przestępstwa komunikacyjne popełnione w stanie nietrzeźwości stanowią poważne zagrożenie społeczne, a prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym stanowi umyślne naruszenie jednej z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Sąd miał również na uwadze nagminność tego typu przestępstw w okręgu tutejszego Sądu. Z drugiej strony Sąd miał na uwadze, że oskarżona nie była uprzednio karana i przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu oraz wyraziła skruchę.

Wobec powyższego Sąd wymierzył oskarżonej karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Wykonanie kary pozbawienia wolności Sąd zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata. Kara w takim wymiarze jest w ocenie Sądu słuszna i adekwatna

do czynu, jakiego oskarżona się dopuściła. Pozwoli jej na zrozumienie swojego postępowania i powstrzyma od popełniania podobnych przestępstw. Wskazany okres zawieszenia wykonania kary powinien być wystarczający dla dokonania oceny, czy cele kary przed nią stawiane, zostały osiągnięte.

Odnosząc się do wniosku obrońcy oskarżonej o wymierzanie kary grzywny wskazać należy jedynie, iż z dołączonych przez niego w toku postępowania dokumentów wynika, iż M. P. nie ma możliwości finansowych aby karę taką uiścić, zatem jej orzekanie nawet w najniższym wymiarze było by niecelowe w przedmiotowej sprawie.

Skazując oskarżoną za popełnione przestępstwo Sąd zgodnie z treścią art. 42 § 2 kk zobowiązany był orzec środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Na mocy powołanego przepisu Sąd orzekł wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat zobowiązując ją do zwrotu posiadanego prawa jazdy. Przy orzekaniu tego środka karnego Sąd miał na uwadze okoliczności łagodzące jak i obciążające przedstawione przy wymiarze kary. Mając na uwadze stopień stężenia alkoholu i opisany powyżej stopień zagrożenia, jakie stwarzała oskarżona dla innych uczestników ruchu drogowego Sąd uznał, że zasadnym jest ustalenie czasokresu trwania tego środka karnego na okres 2 lat.

Na mocy art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej uznając rozstrzygnięcie w tym zakresie za słuszne i adekwatne do całokształtu zachowania, którego dopuściła się oskarżona. Jego wysokość Sąd ustalił mając na uwadze trudną sytuację materialną oskarżonej jak i osobistą, a także charakter czynu, jakiego się dopuściła. Zostało ono orzeczone w przedmiotowej sprawie w wysokości minimalnej gdyż oskarżona udokumentowała swoją bardzo trudną sytuację finansową i ponoszone nakłady i rachunki. (d. dokumenty, k. 39-92).

Z uwagi na trudną sytuację osobistą i majątkową oskarżonej Sąd zwolnił ją od ponoszenia wszelkich kosztów sądowych w sprawie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.